

Erityisnuorisotyöprojekti täydentää Pihlavan muuta nuorisotoimintaa. Erityisnuorisotyöntekijä Jouko Orju (oikealla) ottaa tuntumaa todellisuuteen partioimalla kaduilla. Juttukavereina Toni Luosmaa, Marko Suojanen ja Tero Helmejä. Ovella ravintolapöydällä Mika Heikkinen.

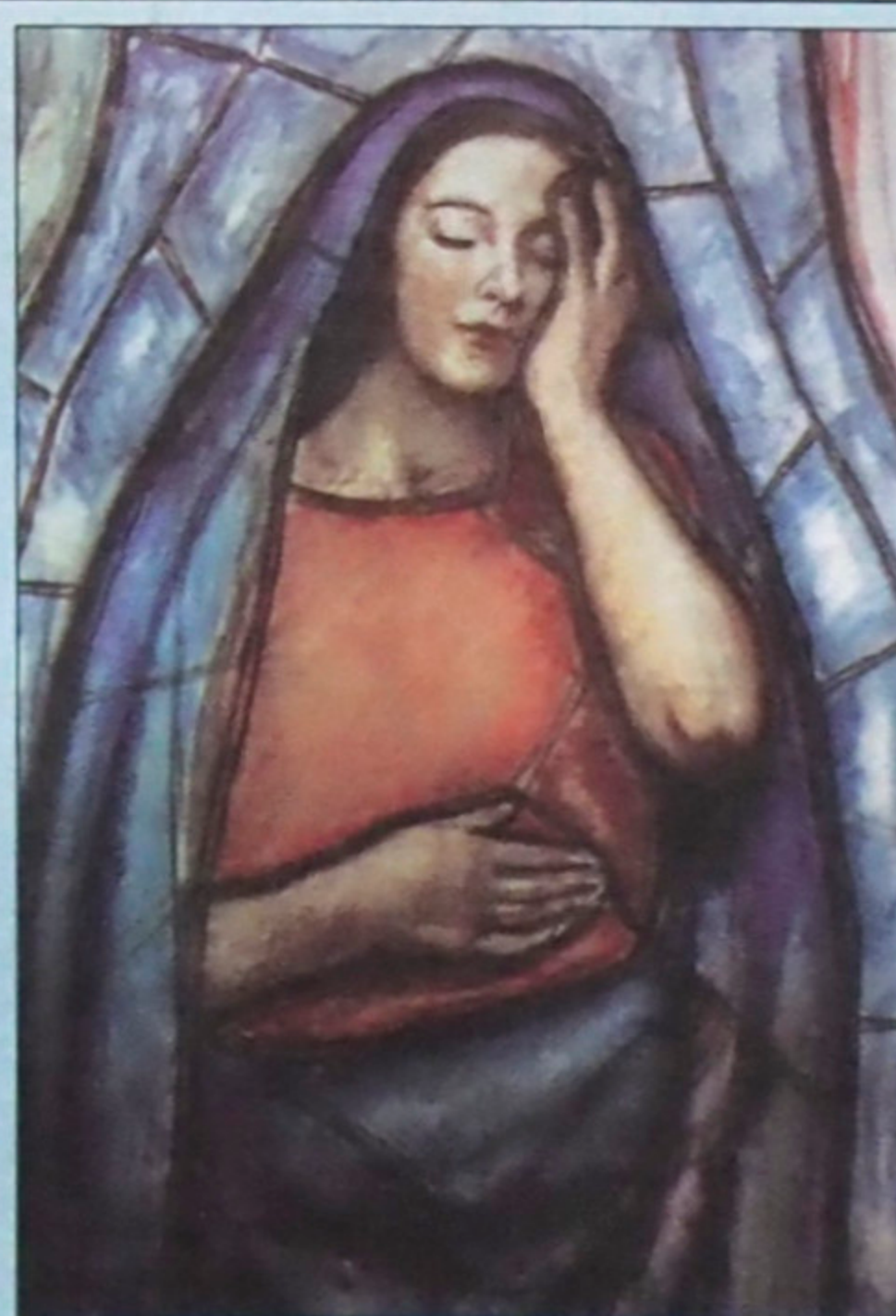
Kuva Jyrki Toivanen

Erityis- nuorisotyötä EU-rahalla

Osana Pihlava-projektia käynnistyi joulukuussa erityisnuorisotyö-
vaihe, johon on Satakuntaliiton kautta saatu myös EU-rahaa.
Projektin kustannukset jakautuvat melko tasan Porin kaupungin,
seurakuntayhtymän ja Satakuntaliiton kesken.

Pihlavassa on alkamassa myös nuorisokahvila ja yökahvila-
toiminta.

KESKIAUKEAMA

Keski-Porin kirkon lasimaalauksista yksi kuvaa
Mariaa. Kuvassa Magnus Enckellin luonnos la-
simaalausta varten.

Marian salaisuus

"Marian salaisuuden mysti-
nen voima on kaiki siinä,
että hänellä ei ole omaa
itsenäistä historiaa vaan
jokaisen sukupolven on piir-
rettävä uudelleen hänen
muotokuvansa", toteaa pro-
fessori Eeva Martikainen.
Marianpäivää vietetään 22.
maaliskuuta. Se on valoisa
juhla keskellä hiljentymistä
korostavaa paastonaikaa.
Marianpäivän aiheena on
enkeli Gabrielin ilmestyminen
Neitsyt Marialle ja sanoma
ihmeellisestä syntymästä.

Sivu 2

MIKÄ MESSU?

Jumalanpalvelus uudistuu. Uudet
messusävelmät ja uudistetut jumalan-
palveluksen kaavat tekevät tuloaan
myös Porin kirkkoihin.

SIVU 2

KUULEEKO JUMALA?

Lapsena opittu rukous kantaa vielä
aikuisenakin, uskoo Maija Salmijärvi,
joka aloittaa Ikkunapenkki-palstan
toisena kirjoittajana.

SIVU 2

KIRKKOVALTUUSTO

Kirkkovaltuusto päättää mm.
talousarviosta, rakentamisesta ja
viroista. Valtuustokauden viimeinen
vuosi on alkanut, vaalit syksyllä.

SIVU 3

SEURAKUNTAMATKAT

Seurakunnan isännöimä matka on
kotoisa ja turvallinen. Keski-Porin
matkailujaosto järjestää kesämatkan
Viroon ja ruskamatkan Lappiin.

SIVU 7

PÄÄKIRJOITUS 07.03.1998

Paastomatkalle

Paasto, jota Jumala odottaa merkitsee, että vapautat syyttömät kahleista, irrotat ikeen hihnat ja vapautat sorretut, että murskaat kaikki ikeet, murrat leipää nälkäiselle, avaat kotisi kodittomille, vaatetat alastoman, kun hänet näet, etkä karttele apua tarvitsevaa. (Jes. 58:6,7.)

Nyt on paastonaika. Se ei ole laihdutuskuurin aika silloinkaan, vaikka ruuasta pidättäytyttäisiin. Paaston tulisi kääntää meidän katseemme omasta itsestä lähimmäiseen. Laihdutuksessa on kyse omasta hyvinvoinnistamme - paastossa lähimmäisen hyvinvoinnista, kuten Jesajan paasto-opetus osoittaa.

Nyt on aika kulkea Vapahtajan perässä lähimmäisen kärsimyksen luokse. Seurapuhuja totesi, että jokainen ihminen kantaa mittaamattoman suurta elämän taakkaa, jonka alle hän on sormuissaillaan. Nyt on sen ajattelemisen aika, missä kohdin voimme helpottaa toisten taakan kantamista. Toissaan asian ottava löytää varmasti keinon, joka sopii omaan elämäntilanteeseen.

Kirkon elämässä kevät on Yhteisvastuukeräyksen aikaa - siihen voimme tulla mukaan. Seurakuntien diakoniatyö kohtaa elämän taakat silmään joka päivä - sinunkin apuasi tarvitaan. Kirkon ulkomaanapu ja lähetystyö vievät apua sinne, mistä puuttuu esimerkiksi sellainen perusasia kuin puhdas vesi. Lueteloa voisi jatkua pitkään, edellä mainitut ovat vain esimerkkejä. Paasto on haaste löytää elämään todellista sisältöä ja poistaa siitä kaikkea turhaa. Lähde tällaiselle paastomatkalle.

Arkkiihikkokunnan elämässä on tapahtumassa historiaa. Olemme saamassa hiippakuntaan arkkiihikkopuolueen lisäksi piispan. Tätä kirjoitettaessa piispanvaali on vielä edessäpäin, joten piispan nimeä ei vielä tiedetä. Toivottakamme uusi piispanme tervetulleeksi hänestä tulee meidän piispanme. Siunaatko Jumala hänen työnsä.

Kari Erkkola

IKKUNAPENKKI

Kuuleeko Jumala?

Tytötkerhossa rukoilimme sairaalassa olevan kerholaisen puolesta. Seuraavalla viikolla tyttö oli jälleen kerhossa ja kertoi, että hän oli sairaalassa parantunut yllättäen ilman minkäänlaista operaatiota. Kiittämme yhdessä Taivaan Isää paranimisestä. Kerroin, että uskon Jumalan kuuleen rukouksemme ja vastanneen siihen.

"Kuuleeko Jumala senkin, kun mä rukoilen illalla kotona?" kysyi yksi tytöistä. Vakuutin, että hän kuulee.

Kerholaisen kysymys herätti mielelläni monia lisäkysymyksiä: Mitä olen opettanut rukouksesta? Olenko tehnyt siitä vain kerhoon kuuluvan asian? Olenko unohtanut kertoa, että Jumala ei kuule vain seurakunnan työntekijän kirkon alakerrassa lausumia rukouksia? Kuinka moni muu kysyy: "Saanko rukoilla ja odottaa vastausta rukoukseeni, vai onko minun pyydyttävä 'rukouksen ammattilaista' rukoilemaan puolestani?"

Uskon, että joillekin ihmisille Jumala on antanut erityisen tehtävän rukoilla toisten puolesta. Se ei kuitenkaan tarkoita, että rukous ja rukousvastausten saaminen olisi vain heidän etuoikeutensa.

Ajattelen, että iltarukous on yksi parhaista tavoista, jonka me vanhemmat voimme lapsillemme opettaa. Tuttu, samana toistuva iltarukous päättää lapsen päivän turvallisesti. Jumala ei tarvitse sanoja kuullaakseen meitä, mutta sanat auttavat meitä keskittymään rukoukseen.

Aikanaan lapsi oppii toistamaan iltarukouksen meidän mukana. Ja tulee aika, jolloin meitä ei enää tarvita iltarukouksena. Osa vanhemmista kertoo, että toisella kymmenellä olevat lapset haluavat rukoilla iltarukouksensa yksin omassa rauhassaan. Me voimme muistaa heitä omassa rukouksessamme.

Lapsena opittu rukous kantaa vielä aikuisenakin. Lapsuuden iltarukouksella voi aloittaa rukoukselämän uudelleen, vaikka välissä olisi ollut vuosia, jolloin rukous ei ole tullut tarpeelliseksi.

Jumala kuulee meitä kaikkia illalla, kotonakin.

Maija Salmijärvi
nuorisotyönohjaaja
Porin Teljän seurakunta

Maria - pelastajako?

Kasvava liikehdintä roomalaiskatolisessa kirkossa haluaa paavin julistavan aivan uuden, kiistellyn dogmin Mariasta pelastajana. Muuttuvakko uskonnontutustuksen perusteet? Täydentykö pyhä kolminaisuus neliksi?

Aidin läheisyys

Satunnainen kulkija saattaa katolisessa kirkossa kokoa joutain outoa, kun kirkkovieras pysähtyy neitsyt Marian alttarin eteen.

Perinne Marian omasta alttarista katolisessa maailmassa on hyvin pitkä. Samoin hyvinkin tunnettuja kirkkoja kuten Notre Dame Pariisissa, Santa Maria Maggiore Roomassa on omistettu Marialle.

Aina silloin tällöin myös media kertoo Marian ilmeistyksestä. Hengellisestä laulu-perinteestä Ave Maria -hymni ja Maria-rukous lisäävät hämmennystä. Kuin itsestään nousee kysymys: miksi, eikä pääalttari riitä?

Viimesyksyinen artikkeli Newsweek -aikakauslehdessä kertoo liikehdinnän laaja-alaisuudesta. Kysymys on ennen muuta kansanhurskaudesta, jonka mukaan Maria olisi myös pelastaja, kaiken armon välittäjä ja Jumalan kansan asianajaja. Mikäli tällainen muutosesitys joskus toteutuisi, hajaannus kirkon sisällä olisi melkoinen. Poliittista voimaa on tällä hetkellä liikkeessä mukana, sillä tunnettuja ja kannattajia on sekä Euroopassa että Yhdysvalloissa.

Kysymys elää toistaiseksi ratkaisemattomana, koska sillä ei ole jakamattoman kirkon yhtenäistä opillista perustaa. Viitteitä Marian vaikutusvaltaan liittyy pienin katelmiin evankeliumeissa ja tapahtuhamen ensimmäinen Jeesuksen ihmetyksen Marian vetoomuksesta: "heille ei ole viiniä". Marian salaisuuden

Marian äitirooli ei tuo mitään uutta uskonkäsitteeseen. Jumala on läheinen Jumalana, korostaa professori Eeva Martikainen

mystinen voima on kaiketi siinä, että hänellä ei ole omaa itsenäistä historiaa vaan jokaisen sukupolven on piirrettävä uudelleen hänen muotokuvansa.

Two muotokuva on aina luterilaisuudelle ollut hyvin selvä. Yksin Kristus on perusta; yksi on välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus.

Kirkkopolitiittinen tilaus?

"Maria on jumalansynnyttäjä, ikuinen neitsyt, ei fysiologisen vaan kristologisen, hengellistä eheyttä painottavana uskonasiana", kertoo Helsingin Yliopiston teologisen tiedekunnan professori Eeva Martikainen.

Uskonpuhdistuksen myötä Marian palvonta hylättiin. Hänen muistamisensa tulisi ajoittua ei vain Marianpäivään vaan myös joulukuun.

"Hän on äiti, Jumalan äiti ja hänen elämänsä sopii kristityn kilvoittelun esikuvaksi uskossa, nöyryydessä ja rakkaudessa. Maria ei protestanttisessa maailmassa ole vieras ilmiö, sillä häntä kunnioitetaan, mutta ei palvota, ei koroteta toisen ihmisen yläpuolelle", korostaa Eeva Martikainen.

Helposti voisi liikehdinnän alkuperästä päätellä, että nyt Marian pelastajarooleille olisi selvä kirkkopolitiittinen tilaus, koska paavikin on puolalainen, mutta Eeva Martikainen torjuu ajatuksen.

"Vaikka kirkko suodattaa

kansan tunteja, on katolinen kirkko hyvin tarkka dogmeistaan ja seuloa oppinsa hyvin pienellä verkolla."

Kirkon Äiti - Isä

Kirkollisessa ajattelussa päätyttyä hyvin helposti vastakainasetteluihin, joiden seurauksena myös keskustelu tyhentyi. On ikään kuin kiellettyä puhua jostain aiheesta. Tyypillinen esimerkki on tästä nykyisin käynnissä oleva nais-mies -asetelma.

Lähes pari tuhatta vuotta Maria on ollut naishahmo läntisessä kulttuuripiirissä. Löysin Internetistäkin tuhansia Maria sivuja, joilta voi lukea hänen ilmestyksistään ihmisten maailmoihin.

Kuitenkin on syytä muistaa, että Jumala ei ole nainen tai mies. Hän on kaikkivaltias Luoja. Jumala on abstrakti, kuva tai käsite, jota ihminen saa Raamatun mukaan itse tutkia. Luterilainen teologia välittää ihmisen elämään Jumalan läheisyyden.

"Jumala on läheinen Jumalana", kiteyttää Eeva Martikainen.

"Hän on läsnä jokaisessa hiekanjyvässäkin, kaikkialla. Kristus, Jumala, astui alas Tuonelaan. Hän on jopa helvetissä. Tällaista taustaa vasten katsottuna Marian äitirooli ei tuo mitään uutta uskonkäsitteeseen. Luterilaisuuteen verrattuna ehkä erilainen jumalakuva, keskeisine Maria hahmoinen patsaina kadulla ja kansanhurskauden perinteinä välillä myös turvallisuuden tunteen."

Marianpäivä ei ole mikään kummajainen, kunhan muistamme vain, miksi me hänen päivänsä vietämme ja mitä voimme hänen esikuvallisuudestaan oppia.

Teksti ja kuva
Hannu Salonoja

Uudistettu jumalanpalvelus pienin askelin Porin seurakuntiin

Valoisuus ja elämän maku ovat olleet tavoitteina jumalanpalvelus uudistuksessa.

sesta, jota on valmisteltu niin käsikirjakomiteassa kuin kokeiluseurakunnissakin yhdeksän vuoden ajan. Nyt uudistustyö on siinä pisteessä, että seurakunnat ovat antaneet uudistusehdotuksista lausuntoja ja seurakunnat pitävät entistä useammin jumalanpalveluksensa kokeilukaavojen mukaisesti.

Jos suunnitelmat pitävät paikkansa, niin uudet jumalanpalveluskaavat otetaan käyttöön adventtina 1999 tai viimeistään vuonna 2000.

Länsi-Porin kirkossa kävijöille uudistettu jumalanpalveluskaava ja messusävelmät ovat tulleet tutuiksi jo monen vuoden aikana, sillä Länsi-Pori toimii yhtenä virallisista uudistuksen kokeiluseurakunnista.

Kokeilujumalanpalveluksia vielä satunnaisesti

Länsi-Porissa vietetään jumalanpalvelukset kokeilukaavojen mukaan, paitsi kunkin kuuden viimeisenä sunnuntaina, jolloin käytetään nykyistä jumalanpalveluskaavaa.

Muut seurakunnat tutustuvat uudistukseen vähitellen. Teljän kirkon klo 10 jumalanpalvelus on pääsääntöisesti uudistetun kaavan mukainen. Väinölin kirkossa Teljän seurakunnassa jatketaan vanhaa käytäntöä. Keski-Porissa edetään uudistuksessa pikku hiljaa. Uusista kirkkokäsikirjoista voidaan ottaa esimerkiksi jumalanpalveluksen rukouk-

Jo kielen muuttuminenkin vaatii uudistuksia, jotta ovet kirkkoon pysyvät auki. Viimeisen vuosikymmenen aikana on uudistettu virsikirja ja toimitusten kirja, Raamatusta on käytössä uusi käänös. Nyt uudistuu jumalanpalvelus.

set, messusävelmiäkin on jo harjoiteltu. Paastonajan keskipäivähetket torstaisin klo 12 toimitetaan käsikirjaohdotuksen mukaisesti.

Pihlavassa uutta kaavaa noudatetaan silloin tällöin, seuraavan kerran 15. maaliskuuta.

Uudistuksen mukaisia jumalanpalveluksia voi kysellä seurakuntatoimistoista tai seurata seurakuntien ilmoittelua. Ilmoittelussa käytetään sanaa *messu*, kun vietetään ehtoollisjumalanpalvelusta uuden kaavan mukaan. *Sana jumalanpalvelus* on uuden kaavan mukainen jumalanpalvelus, jossa ehtoollista ei vietetä.

Kirkkovieras saa monisteiden tukeen, uudet sävelmätkin on varsin helppo oppia.

Valtuutettujen työ on lähimmäisistä huolehtimisesta

Mielestäni kiinnostus kirkkoa kohtaan on kasvanut. Kirkko on saanut julkisuutta piispanvaalien ja ruokapankin myötä. Uskoisin, että tämä heijastuu myös syksyn kirkollisvaaleihin äänestysprosentin nousulla.", miettii yhteisen kirkkovaltuuston puheenjohtaja Toivo J. Nevala.

Kuppikuntia ei ole Porin kirkkovaltuustoon päässyt syntymään, kiittelee Toivo J. Nevala.

Nevalalla on seitsemäs vuosi meneillään yhteisen kirkkovaltuuston puheenjohtajana. Sitä ennen hän on ollut useita kausia kirkkovaltuuston jäsenenä. Vuosin on mahtunut paljon rakentamista kuin myös lomakausi. Hän osoittaa nöyryä kiitoksen valtuutetuille.

"Minulla on hyvät kokemukset kirkkovaltuuston toiminnasta ja olen kiitollinen siitä, että minuun on luotettu. Yhteistyö on pelannut mainiosti, eikä mitään kuppikuntia ole syntynyt, vaan on ajettu kirkon asioita."

Yhteisen kirkkovaltuuston tehtäviä ovat mm. talousarvio, rakentaminen, virkojen perustaminen ja lakkauttaminen, hautamaksut ja kirkollisvero-äyrin määrääminen.

Seurakuntavaalit marras-

kuussa Seurakuntavaalit ovat joka neljäs vuosi. Tulevissa vaaleissa valitaan edustajat paikallis seurakuntien omiin seurakuntaneuvostoihin ja yhteiseen kirkkovaltuustoon.

Jäseniä yhteisessä kirkkovaltuustossa on 51. Eri seurakunnista valittujen määrä vaihtelee seurakunnan koon mukaan.

Nykyisessä valtuustossa on kolme eri ryhmittymää, joilla

vaaleissa oli seuraavat tunnukset: Sitoutumaton seurakuntaväki, Sosiaalidemokraattinen seurakuntaväki ja Kristilliset perusarvot kunniaan -ryhmä.

"Poliittiset tunnukset ovat nyt sallittuja myös seurakuntavaaleissa. Poliittikka ei kuitenkaan ole millään tavalla esillä kokouksissa. Asiaista keskustellaan ja päätetään eritasolla, se on mielestäni pelkästään hyvä asia", miettii Nevala.

Vakaa talous takaa toiminnan

Puheenjohtaja Nevalan mielestä yhtymän taloudellinen tilanne on tällä hetkellä tyydyttävä. Siitä kertoo sekin, että kirkollisveroäyri 1,25 penniä on voitu pitää samana jo yli kaksikymmentä vuotta.

Työskentely yhteisessä kirkkovaltuustossa on Nevalan mielestä mielenkiintoista ja vastuullista. Työ ei suju ilman yhteistyötä ja neuvottelua. Nyt on ajankohtaista uusien nuorisotilojen etsiminen. Viime aikoina valtuutetut ovat keskustelleet myös työntekijöiden jaksamisesta.

"Kannamme huolta siitä, miten työntekijät pystyvät vastaamaan uusiin haasteisiin. Työmäärä on kasvanut ja paineet ovat kovat, eikä uusia virkoja ole juurikaan luvassa."

Haasteet eivät loppu valtuutettujen työstä, josta perusteet ovat yhteisvastuussa.

"Luottamustehävässä ei ole kysymys vain hallinnosta ja taloudesta. Ratkaisemampia asioita ovat lähimmäisistämme välittäminen ja huolehtiminen.", Toivo J. Nevala kiteyttää.

Johanna Keltto

AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA

Naispapeilla 10-vuotisjuhlat

Maaliskuun 6. päivänä tuli kuluneeksi 10 vuotta, kun ensimmäiset naiset vihittiin papeiksi. Tuolloin pappisvihkimykseen sai eri hiippakunnissa yhteensä 92 naista, jouskossa ei vielä ollut porilaisia. Tosin Turun pappisvihkimyksessä oli Pihlavan seurakuntapastori Kaisa Huhtala, mutta hänen ensimmäinen työpaikkansa oli Laulassa.

Porin seurakunnan lehtoreista vihittiin ensimmäisenä papiksi länsiporilainen Reija Nordström toukokuussa 1988. Samassa pappisvihkimyksessä oli mukana myös kehitysvammaistyössä toimiva porilainen Eija Mäkinen.

Länsi-Porin seurakuntapastorina työskentelevä Nordström on ollut tyytyväinen pappisvuosiinsa.

Työ on nyt kokonaisvaltaisempaa, kun myös kirkolliset toimitukset kuuluvat siihen. "Ei tarvitse pitämässä rippikoulun jälkeen pyytää erikseen pappia konfirmoimaan. Näin myös perhepappuus toimii paremmin. Olen vahvasti omassa

Porin ja ympäristön naisteologiä kokoontuvat silloin tällöin. Helmikuussa pohdittiin pappina olemista, mukana (takaa vas.) pastorit Eeva-Riitta Koivisto Harjavallasta, Anne-Marie Hannus Porin perheasiain neuvottelukeskuksesta, Tuja Krus Keski-Porista ja Pirjo Tiira Pihlavasta. Istumassa Marja Joukio Harjavallasta, Raili Turtola Keski-Porista ja Reija Nordström Länsi-Porista.

tehtävässäni", hän toteaa.

Porin seurakuntayhtymässä paikallis seurakuntien ja yhteisten työmuotojen palveluksessa on 31 teologia, joista pappeja 29 ja seurakuntalehto-

reita kaksi. Teologeista kolmannes on naisia.

Porin Teljän seurakunnassa on kuusi pappia, kaikki miehiä. Seurakuntalehtorina on Taina Saine. Keski-Porin seurakun-

nan kuudesta teologista on tällä hetkellä naisia neljä: pastorit Raili Turtola, Tuja Krus ja Marja Lankinen-Hytti sekä lehtorina Pirko Heikkilä.

Reija Nordström on ainoa nainen Länsi-Porin neljästä papista. Pihlavan kolmesta papista on naisia kaksi: Kaisa Huhtala ja Pirjo Tiira.

Naispastoreita ovat lisäksi perheasiain neuvottelukeskuksesta työskentelevät Marjatta Kaartinen ja Anne-Marie Hannus, Satakunnan keskussairaalassa on sairaalapastorina Raija Kiviniitty.

Tällä hetkellä Suomen luterilaisessa kirkossa on yli 720 naispappia. Lisäksi seurakuntalehtorin tehtävissä on 129 naisteologia.

Turun arkkiihikkokunnan kirjoilla on tällä hetkellä noin sata naisteologia, luvussa on mukana pappien lisäksi lehtorit ja koulujen teologi-uskononopettajat. Naisten osuus arkkiihikkokunnan teologeista on vajaa neljännes.

Ahlaisiin toivotaan selvitysmiestä

Ahlaisen kirkkoherran virkaa ei ole vielä julistettu haettavaksi, vaikka nykyinen kirkkoherra Jussi Jussila jää eläkkeelle toukokuun alussa.

Porin seurakuntayhtymän yhteinen kirkkoneuvosto on päättänyt aikaisella, jotta tässä vaiheessa voitaisiin selvittää Ahlaisen seurakunnan mahdolliset uudelleenjärjestelyt.

Tammikuun lopussa valmistui muistio, jossa vaihtoehtoja selvitettiin. Muiston jättänyt toimikunta ei kuitenkaan ollut yksimielinen, joten niin toimikunta kuin asiaa käsitellyt kirkkoneuvosto toivat arkkiihikkokunnan tuomiokapitulin nimeämään ulkopuolisen selvitysmiehen kartoittamaan tilannetta.

Toimikunnan enemmistö olisi halunnut selvittää, voisi-

ko Ahlainen jatkaa kappeliseurakuntana, jolloin toiminnasta vastaisi kappelineuvosto samaan tapaan kuin nykytilanteessa seurakuntaneuvosto.

Toimikunnan ahlaislaist jäsenset haluaisivat säilyttää tilanteen ennallaan niin, että kirkkoherran virka julistetaan haettavaksi. Ulkopuolisen selvitysmiehen asettamiseen he kuitenkin suostuivat.

Reposaaressa seurakuntaneuvosto on lähettänyt arkkiihikkokunnan tuomiokapitulin kirjeen, jossa se ilmoittaa olevansa erittäin huolestunut virinneestä keskustelusta, sillä esillä on ollut myös malli, jossa muodostettaisiin Meri-Porin seurakunta, jolloin Ahlainen ja Reposaaari olisivat Pihlavan kappeliseurakuntia.

Lääkärin kirjoittama kuolintodistus on uuden käytännön

HARTAUUS

Valoisia ihmisiä

Näin loistakoon teidänkin valonne ihmisille, jotta he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääne, joka on taivaassa. (Matt.5:16.)

Kristityt ovat valon ihmisiä kolmessa eri suhteessa. Ensimmäisenä he ovat nähtävät valon, joka säteilee ihmiseksi tulleesta Jumalasta. Jeesuksesta. Jumalaa ei kuitenkaan nähty eikä voi nähdäkään. Häntä emme voi tarkastella suoraan, välittömästi. On mahdotonta tutkia aurinkoa paljain silmin.

Ilman Jeesusta tietäisimme Hänestä vain vähän: että Hän on etäinen, täysin toisenlainen kuin ihminen, täysin tuonpuoleinen, vieras ja pelottava. Sellainen on Vanhan Testamentin Jahve. Sellainen on myös islamin Allah, joka kyllä on "armelias armahajaja", mutta jonka armelaisuudelle ei ole oikein uskotavaa syytä. Ilman Jeesusta tuntisimme vain etäisen Jumalan.

Jeesuksessa näemme tämän etäisen Jumalan läheisenä, täysin tuonpuoleisen Jumalan täysin tämänpuoleisena. Kaikkivaltiaan voimattomana lapsena. Näemme hänen, joka laati kymmenen käskyn lain astuvan itse noiden lakien alaiseksi. Näemme Hänen, joka laati myös luonnon lait astuvan syntymän, kasvun ja kuoleman alaiseksi. Näemme Jeesuksessa ihmisen rinnalle asettuvan Jumalan. Tämä rinnalle asettuminen valaisee ihmisenä olemisemme. Etäinen Jumala on tullut niin lähelle kuin mahdollista. Hän on ollut solidaarinen luomakuntaansa kohtaan.

Kristityt ovat valon ihmisiä myös toisessa mielessä. Ihmiseksi tullut Jumala on paljastanut paitsi itsensä, myös oikean ihmisyyden. Jos Hän itse on hylännyt voiman ja asettunut heikommaksi rinnalle, on tosi ihmisyyksien pyrkimistä yhteyteen. Tämän pyrkimyksen tavoite on sovitus.

Tosi elämä on monella tapaa sovituksen tarpeessa. Rikkomme tietien tai tietämättämme, tahtoen tai tahtomattamme elämän lakeja. Mielellämme osoitamme syyttäjien olosuhteita tai toisia ihmisiä saadaksemme hyvän oman tunnon. Sovinto alkaa siitä, että tunnistaa syyllisyytensä. Anna meille anteeksi meidän syntimme, niinkuin mekin annamme anteeksi...

Kolmanneksi, kristityt ovat valon ihmisiä, sillä heistä säteilee tähän maailmaan jotain. Jeesus sanoi, että hänen seuraajiansa hyvät teot saivat ihmiset ylistämään Jumalaa. Tuollainen hyvä teko tehdään ilman, että tekijä itse tietää olleensa Jumalan asialla.

Kun annat alumn, älköön vasen kätesi tietäkö, mitä oikea tekee. (Matt. 6:3.)

Viimeisellä tuomiolla ihmetellään: Herra, milloin me näimme sinut nähdäsi ja annoimme sinulle ruokaa, tai janoissasi ja annoimme sinulle juotavaa? (Matt. 25:37.)

"Ne pelastuvat, jotka ovat tietämättään auttaneet toisia", sanoi eräs ihminen minulle. Hän oli oikeassa, niin arvelen.

Pasi Viitanen
kirjoittaja on
Porin Teljän
seurakunnan
kappalainen

Syntymästä ja kuolemasta tieto seurakuntiin maistraatin kautta

Maaliskuun alusta lähtien on sovellettu uutta käytäntöä, jonka mukaan tieto syntymästä ja kuolemasta ilmoitetaan ensin väestötietojärjestelmään ja sen jälkeen seurakuntien väestökirjanpitoon.

Kuolintodistuksessa on kolme osaa. Päällimmäinen paperi kulkee läänin sosiaali- ja terveysviraston kautta tilastokeskukseen. Tässä paperissa on kerrottu myös vainajan kuolinsyy. Toinen osa annetaan omaisille. Kolmas kappale todistuksesta on maistraattia varten.

Omaisten kappale tarvitaan hautausjärjestelyihin. Kuolintodistuksen kanssa voi Porissa tulla suoraan seurakuntien hautautuimistoon, Hallituskatu 9 b. Halutessaan voi asioida myös hautausuimistoon kautta. Kuolinsyy ei todistuksesta ilmene, vaan siitä omaisten on tiedusteltava sairaalasta.

Lääkärin kirjoittama kuolintodistus on uuden käytännön

Teksti: Marjaana Perttula
Kuvat: Jyrki Toivanen

Poikkihallinnollinen Pihlava-projekti auttaa lähiötä

"Nuorisotyö on usein sitä, että pelataan tasapeliä, nolla- nollaa. Silloin ei ole väliä sillä, voitetaanko peli. Pääasia on, ettei oma pää soi. Nuorisotyössä pitäisi kuitenkin olla voittamisen halua: uskallusta kokeilla, onnistua ja tehdä virheitäkin, sanoo Pihlava-projektin erityisnuorisotyöntekijä Jouko Ortju.

Parivuotinen Pihlavan erityisnuorisotyöprojekti on Porin kaupungin, seurakuntayhtymän, Satakuntaliiton ja lukuisten muiden yhteistyötahojen voimainponnistus Pihlavan lähiön parantamiseksi.

Erityisnuorisotyö muodostaa tärkeän osan koko Pihlava-projektista. Muita osioita ovat kiinteistökannan peruskorjaus, ympäristörakentaminen, palveluiden turvaaminen, asukastoiminnan kehittäminen ja alueen eri kehittäjätahojen toiminnan verkostoiminen.

Satakuntaliitto luotti seurakuntaan

Pihlava-projektin erityisnuorisovaihe käynnistyi joulukuun alussa, kun erityisnuorisotyöntekijä, diakoni-sosiaaliohjaaja Jouko Ortju aloitti hommansa Pihlava-projektin määrällisessä työntekijänä. Hänen esimiehenään toimii Porin Kasvatusasiain keskuksen johtaja, pastori Pertti Hannus.

Erityisnuorisoprojektin kustannukset jakautuvat melko tasan Porin kaupungin, seurakuntayhtymän ja Satakuntaliiton (EU-rahaa) kesken. Kustannusarvio on noin puoli miljoonaa markkaa.

"Myönteistä on ollut se, että Satakuntaliitto on lähtenyt mukaan projektiin ja antanut erityisnuorisotyön osuuden seurakunnan toteutettavaksi. Ja hyvällä itsetunnolla - ilman pröystäilyä - voidaan sanoakin, että seurakunnan erityisnuorisotyö on hyvää ja laadukasta, selkeästi jalkautettua työtä", Hannus sanoo.

Hannus kertoo, että hänen työnsä Pihlava-projektissa on ollut lähinnä maaston kartoittamista, vaikutuskartan etsimistä, edellytysten ja yhteyksien luomista.

"Pihlavan kirkkoherra Pertti Hietalahti on kuitenkin yksi projektin isistä ellei peräti isä", Hannus huomauttaa.

Myös seurakunnan "perinteinen" nuorisotyö on erityisen vilkasta Pihlavassa. Seurakunnan nuorisotyön arvostusta osoittaa muun muassa se, että nuorisopastori Kaisa Huhtala äänestettiin viime vuonna Vuoden Meriporilaiseksi.

Myös kaupunki panostanut Pihlavaan

Myös Porin kaupunki, lähinnä sosiaalitoimi ja vapaa-aikavirasto, on pitkään tehnyt arvokasta nuoris- ja erityisnuorisotyötä Pihlavassa. Sosiaalitoimi järjestää nuorille Maanantai- ja Perjantaiopiskelutoimintaa. Kaupungin nuorisiohjaaja Reijo Lintinen puolestaan on pitänyt Pihlavan ala-astelaisille kuukausitahtumia, joista on voitu tehdä myös ilmaisia retkiä esimerkiksi kylpylään, mikroautotalle tai Tammen tilalle. Aiemmin Lintinen veti myös sählykerhoa. Nyt vapaa-aikavirasto tarjoaa Pihlavan pienille koululaisille Iltä-toimintaa jokaisena koulupäivänä.

Pihlavan nuoria on ollut mukana myös koko Porin kaupungin laajuisessa "erityisnuorisotoiminnassa", muun muassa koulu- ja vapaa-aikatoimen yhdessä järjestämissä kesäleireissä ja joulun ajan tapahtumissa, jotka on pidetty Tammen tilalla.

Yhdellä sateisella reissulla Reijo Lintinen huomasi, että useilla lapsilla ei ollut saappaita - eikä niitä lasten mukaan ollut kotonakaan. Osuuspankin ja Keran avulla Lintinen hankki kymmeniä kumisaappaita lähiöprojektiin kouluille: Pihlavaan, Sampo-laan ja Pornestarinluotoon sekä lisäksi Ruosniemen koululle lainattavaksi sateisina päivinä.

Koheltamisen pakko

EU-rahaa saanut erityisnuorisoprojekti tulee täydentämään Pihlavan

Erityisnuorisotyöntekijä, diakoni-sosiaaliohjaaja Jouko Ortju toivoo, että seurakunnan työntekijät armahtaisivat itsensä uskaltamaan eivätkä sitoisi itseään nolla-nolla - peliin. "Vapauteen Kristus vapautti meidät", hän muistuttaa.

Jouko Ortju peräänkuuluttaa voittamisen halua

muuta nuorisotoimintaa. Erityisnuorisoprojektin tavoitteena on edistää syrjäytyneiden tai syrjäytymisvaarassa olevien nuorten ja heidän perheidensä elämänhallintaa. Jouko Ortju on saanut tuntuman todellisuuteen partioidessa viikonloppuisin Pihlavan yössä.

"Kaljaa juodaan ja paljon. Liikkeellä on lähinnä 14-16-vuotiaita nuoria. Monista näkee, että heidän ei ole hyvä olla, vaikka ollaan porukan keskellä. Ulkona oleminen on ajan

tappamista, etsimistä, koheltamista, lapsuudesta ulos kasvamista, joskus reppanuuttakin. Toisilla on laitamyyntiä ja kova meno päällä: on pakko saada aikaan säpinää, muuten viikonloppu on pilalla."

Ortju pyrkii kohtaamaan nuoria mahdollisimman aidosti, ilman moralisointia.

"Joku voi ruveta puhumaan autoista, joku musiikista tai kouluista. Onks Jeesus ollut oikeasti olemassa?" joku kysyi äskettäin."

Jouko Ortjun työskentelytapoihin eivät kuulu autoritativiset monologit sen paremmin kuin terapeutin paapominenkaan. Hän ei tee asioita nuorten puolesta, vaan laittaa heidät itse tekemään. Hän ärsyttää nuoria itse ajattelemaan ja perustelemaan kantojaan.

"Oikeaa diakoniaa ei ole se, että tekee kaiken toisen puolesta", hän heittää. Yhtenä työmuotona hän on jo käynnistänyt pienryhmätoiminnan. Ortjulla on tällä hetkellä "prosessis-

sa" kaksi ryhmää, yksi 13-vuotiaiden ryhmä ja yksi 15-vuotiaiden ryhmä - sekä heidän sisarusensa ja vanhempansa.

Menossa on sika-projekti

Aidon ja luottamuksellisen kontaktin saaminen nuoreen ei tarkoita sitä, että pitäisi hyväksyä kaikki, mitä nuori tekee.

"On tärkeää osata vetää rajat. Me aikuiset joskus liikaakin pelkäämme lapsia. Lapset ovat monessa paikassa ottaneet vallan", hän toteaa.

Ortjulla on monia ehdottomia sääntöjä ja rajoja. Biljardipöytä esimerkiksi ei ole istumista varten. Ja promilleraja nuorten tiloihin - myös yökahvilaan - on nolla!

Nuorten auttaminen on Ortjulle sika-projekti: sisäisen kasvun projekti. Hän haluaa auttaa nuoria kasvamaan, sillä jokaisessa nuoreessa on mahdollisuudet positiiviseen kehitykseen. Hän haluaa kasvaa myös itse.

"Tunnustan myös selvästi väriä, olen avoimesti kristitty."

Suunnitteilla on nuorille suunnattu ehtoollisessa, jonka sävelkulkua Ortju on itseksensä kehittänyt kitaran kanssa, testiryhmänä omat lapset.

neukset muuhunkin kuin murhenäytelmään. Asukaskyselyn mukaan 80 prosenttia asukkaista ilmoitti viihtyvänsä Pihlavassa erittäin hyvin, hyvin tai tyydyttävästi. Pihlava sijaitsee upealla paikalla, lähellä merta, Ytterää ja ainutlaatuista luontoa.

Palveluvarustuksessa Pihlavan lyö vain Porin keskusta: Pihlavassa on muun muassa hyvä uimahalli ja urheilukenttä, kirkko, kirjasto, yläaste, lukio ja kolme markettymyymälää.

Noin 50 miljoonaa markkaa maksanut Meri-Porin palvelukeskus valmistui 1990-luvun alussa.

Puut elävöittävät yleisilmettä

Pihlavassa on ollut paljon teollisuuden työsuhteasuntoja, joiden asukkaat ovat vaihtuneet usein. Asukastoiminta on ollut vähäistä. Pihlava-projektin myötä asukasviihtyvyyttä on kuitenkin pyritty parantamaan kiinteistöjen saneerauksella sekä pihojen ja puistojen rakentamisella.

Asukastoimintaan on saatu Satakuntaliiton kautta varoja EU:n alueellista kehittämisrahoista. Asukastupa- ja lähipoliisitoiminta ovat myös pyörähtyneet käyntiin. Sosiaalitoiminta on jalkautettu kentälle.

"Hätätilaohjelma" jo vuonna 1994

Pihlava-projekti kattaa Pihlavan ydinkeskustan. Sen kerrostaloalueen työttömyysaste on 46 prosenttia. Perheiden rikkinaisuus, sosiaali- ja päihdeongelmat ovat arkipäivää, ja huumeongelma on pahin Porin lähiöistä.

Pihlavan kehitys alkoi taantua laman ja työpaikkojen vähenemisen takia erittäin voimakkaasti vuodesta 1993 alkaen. Aravavuokra-asuntoja tuli yhäkkinä tyhjäksi liki pari sataa kappaletta.

Keväällä 1994 Porin kaupunginhallitus päätti käynnistää Pihlavan kerrostaloalueen kehittämisohjelman, eräänlaisen "hätätilaohjelman". Seuraavana vuonna Pihlava pääsi mukaan ARA:n valtakunnalliseen lähiöprojektiin.

Pihlavassa on hyvät ai-

Jonna Hakamäki ja Jaana Lindeman "tsemppaavat" erityisnuorisotyöntekijä Jouko Ortjun vetämässä 13-vuotiaiden pienryhmässä.

Jussi pääsi pienryhmään

Jussi Luosmaa on yksi innokas murrosikäinen Jouko Ortjun ja Kari Paukkusen vetämässä 13-vuotiaiden pienryhmässä. Jussi on viiden muun ryhmäläisen kanssa päässyt muun muassa kiipeilemään seinä pitkin ja leikkimään kaupunkisotaa.

Kerran pienryhmässä ovat tähän mennessä olleet mukana myös Jussin vanhemmat, Outi ja Esa Luosmaa, sekä Jussin sisarus: 15-vuotias Mintu-Liisa ja 7-vuotias, vaikeasti CP-vammainen Juha-Pekka. "Odotan kovasti tältä ryhmältä. Toivon, että meistä tulisi tiivis kuuden porukka, joka pystyisi auttamaan tois-

taan", sanoo Outi Luosmaa. "Jussin puolesta on hyvä mieltä, että hän on päässyt mukaan. Jussi ei oikein auktoriteeteista tykkää, mutta Joke ja Kari ovat juuri oikeanlaisia ihmisiä ryhmän vetäjiksi: sopivan leppoisia, mutta kuitenkin tiukkoja. Jospa tämä helpottaisi Jussi tulla ryhmään mukaan. Esa oli heti valmis.

poikaa ja välillä niin pikkuista", hän jatkaa.

Luukulta vinkki pienryhmästä

Outi ja Esa Luosmaa ovat molemmat työttömiä. Outi on ammatiltaan tarjottaja ja Esa hotellivirkailija. Esalla on alkuvuoden ollut puutöitä yhdellä pajalla, mutta töitä on luvassa vain päiväksi kerrallaan.

Esa kuuli alkavasta pienryhmästä hakiessaan toimeentulotukea. Sosiaalitoimintakäyttäjät kysyi, voisiko Jussi tulla ryhmään mukaan. Esa oli heti valmis.

Vasta myöhemmin hänelle selvisi, että ryhmän toimintaan kutsuttaisiin myös vanhemmat ja sisarukset. "Mutta ei se ole lainkaan paha asia", vaimo täydentää.

Juha-Pekan syntymä oli aikoinaan kriisi perheessä. Outi ja Esa ajautuivat asunomuseen, mutta palasivat yhteen runsaan puolen vuoden kuluttua. Juha-Pekalle viime kuukausina tehdyt leikkaukset ovat myös koettelleet koko perheen kestokykyä. Leikkauksien jälkeen Juha-Pekan kehitys on mennyt takapakkia, hän on veltostunut ja suurin piirtein roik-

kuu pyörätulissa. Silti hän on kaikille yhä rakas perheenjäsen.

Selvät rajat lapsen etu

Vanhempien korviin ei ole kantautunut, että Jussi olisi tehnyt jotain erinomaisen kamalaa. He arvelevat Jussin pääseen ryhmään vanhempiensa työttömyyden takia. Jussia ei myöskään ole voitu paljon kuljetella harrastuksissa, koska Vanhempien korviin ei ole kantautunut, että Jussi olisi tehnyt jotain erinomaisen kamalaa. He arvelevat Jussin pääseen ryhmään vanhempiensa työttömyyden takia. Jussia ei myöskään ole voitu paljon kuljetella harrastuksissa, koska

Outi ja Esa Luosmaa tietävät tuttavapiiristä, kuinka salakavalasti huumet ja päihteet voivat viedä nuoren mukanaan. He ovat itse yrittäneet pitää lapsille tarkkoja kotiintuloaikoja. Jos lapsi menee kavereiden luo kylään, on jätettävä puhelinnumero, josta hänet saa kiinni.

"Se on tärkeää myös siksi, että voimme joskus joutua lähtemään sairaalaan yhtäkkiä, jos Juha-Pekka saa epileptikohtauksen", kertoo Outi Luosmaa.

"Jos lapset ovat hetkenkin hukassa, olen heti ihan vaubko, että apua, nyt on tapahtunut jotain."

Kuva Marjaana Perttula

Porin kaupungin nuorisiohjaaja Reijo Lintinen on hyviä kokemuksia yhteistyöstä seurakunnan kanssa. Hän on itsekin toiminut päivystäjänä Saappaassa ja vetänyt pienryhmää yhdessä seurakunnan erityisnuorisotyöntekijän kanssa.

Nuoriso-kahvila auki

Pihlavan Nuorisokahvila avautuu näinä päivinä kaupungin vapaa-aikaviraston tiloissa Päretilällä. Nuorilla on mahdollisuus istua iltaa ja juoda kahvia tai teetä omakustannushintaan maanantaina, tiistaina, keskiviikkona ja torstaina iltaisin kello 21-22 saakka.

Vapaa-aikavirasto on työllistänyt kahvilaan puoleksi vuodeksi Jyrki Jokisuon. Perjantai-ilta Jokisuo vetää varhaisnuorten "Perjantaiopiskelua". Perjantaiopiskelua on sosiaaliviraston järjestämää toimintaa, jossa apuna ovat olleet myös sosiaalialan opiskelijat.

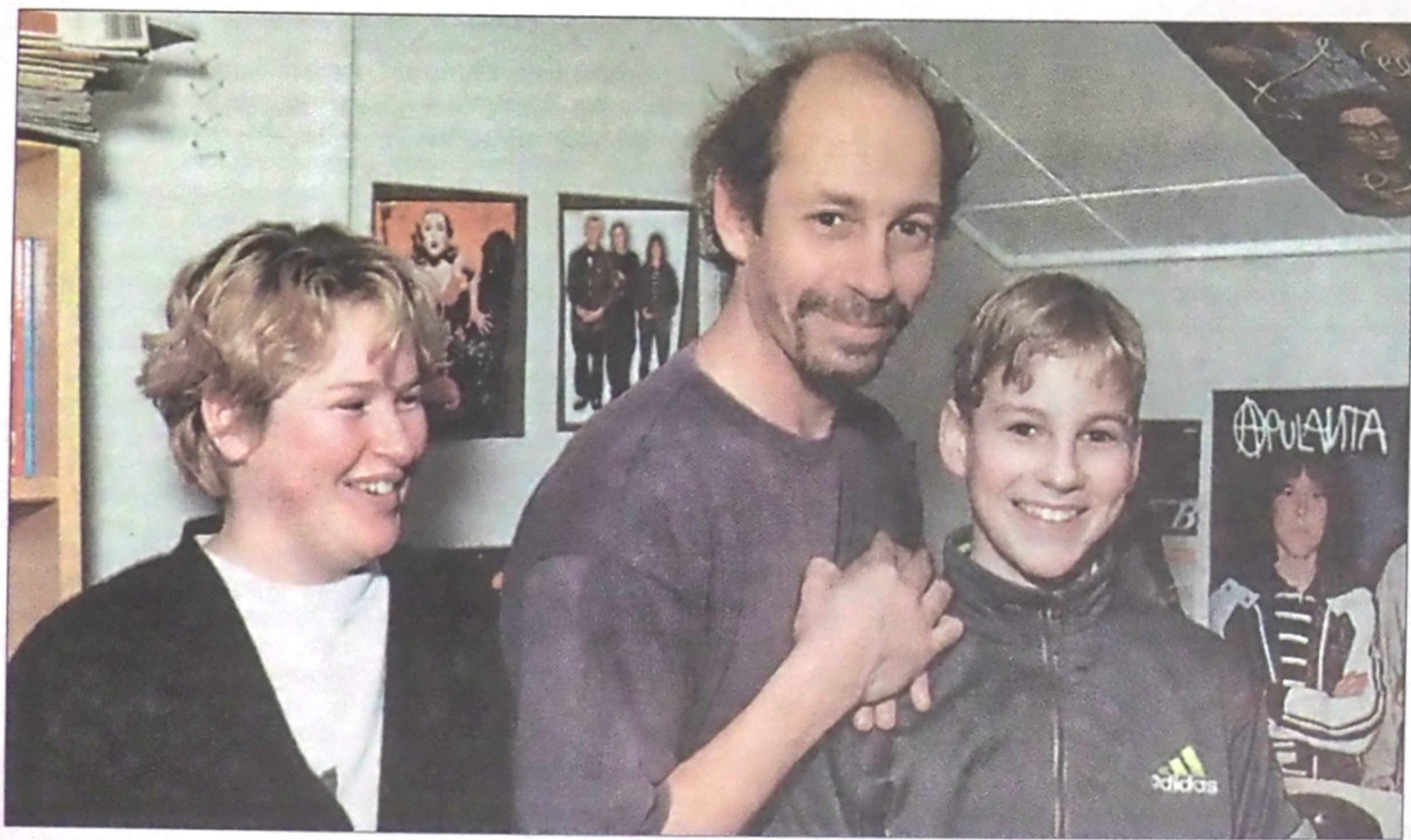
Kaupungin nuorisiohjaaja Reijo Lintinen kertoo, että ajatus nuorisokahvilasta lähti koululta. Monilla yläasteen oppilailla ei ollut mielekästä paikkaa koulun jälkeisen vapaa-ajan viettoon. Joukko Pihlavan vaikuttajia ja päättäjiä vetosi myös kaupunkiin, ja sosiaalivirasto lähtikin yhdessä vapaa-aikaviraston kanssa ajamaan asiaa eteenpäin.

Seurakunta on saanut käyttää tiloja korvauksetta omaan toimintaansa. Erityisnuorisotyöntekijä Jouko Ortju lupaillee, että viikonloppun yökahvilatoiminta alkaa lähitulevaisuudessa. Joka viikonlopuksi ei kuitenkaan ole tarkoituksena järjestää yökahvilaa.

Merita 208918-6775
PSP 800019-51651

Soita 0700-1-1998
25 mk/puh. + ppm

 YHTEISVASTUU 1998

Outi ja Esa Luosmaa keskimmäinen, 13-vuotias Jussi on tavallinen murrosikäinen; toisaalta iso poika, toisaalta pieni.

Ahlaisten kirkkoherra Jussi Jussila Vappuna eläkkeelle ja harrastamaan

Rovasti Jussi Jussila jättää Ahlaisten seurakunnan kirkkoherran viran toukokuun alusta. Pitkä työrupeama pappina vaihtuu eläkepäiviin. Ahlaisissa 23 vuotta toiminut kirkonmies arveleekin, että "vieroitu-soireita varmasti tulee". Ja kuten moni vakituisesta työstä irrottautunut, niin hänkin toivoo nyt aikaa harrastuksille. "Jos vain terveyttä annetaan."

Harrastuksia rovasti Jussilalla riittää, joten tekemisen puute ei uhkaa. Ja vaikka kiinnostavia asioita ei parimmuusjärjestykseen asettaisikaan, öljyvärimaalaus tuntuu erityisen tärkeältä. Maalaustarvikkeet tulivat 50-vuotislajaksi, joten onhan ne pitänyt ottaa käyttöön.

"Pari vuotta lahjan saannin jälkeen rupesin maalaamaan. Piirtänyt olen kaksivuotiaasta asti, mutta öljyvärien käyttöä piti opetella alusta."

Siitä Jussila on vähän erikoinen taiteilija, että hän ei ole lähtenyt hakemaan minkäänlaista oppia itselleen. Kieltäpä hän edes nähneensä kenenkään muun maalaavan. Kiinnostus kuitenkin vetää "muotokuvaan päin".

Radiosta espanjankurssia

Kielet ovat kiinnostaneet Jussi Jussilaa aina. "Tykkään romaanisista kielistä", hän oikein innostuu. Ja koska koulussa sekä yliopistossa latina tuli tutuksi, ei espanjan opettelu tunnu yhtään kummalliselta. Ja kun radiosta kerran voi kieltä opetella ja matkoilla sitä käyttää, niin mikäs siinä. Italiakin sujui, jos sille olisi aikaa, hän lisää, mutta kieltä samaan hengenvetoon liioittelemasta kielitaitoaan.

Tavalliset kielet voi kuitenkin lisätä listaan, sillä ruotsia sekä saksaa ja vähän englantiakin tuli luetuksi jo Lapuan yhteislyseossa. Koulupoikana hän opiskeli veljensä kanssa englantia omatoimisesti ennen kuin siihen tarjoutui kolmella viimeisellä luokalla koulun puolesta mahdollisuus.

Myös kieliooppiin hän tuntee vetoa. Virheelliset sanonnat hyppäävät korvaan eikä huono suomenkieli ilahduta. Toimittaja saa kuulla oivallisia esimerkkejä siitä, miten suomea puhutaan sekä huolimattomasti että epätasaisesti.

Murreasioihin Lapuan Hellaanmaassa syntynyt Jussila on pakostakin perehtynyt. Kun näet pohjalainen työssä mukana kiertää Suomea Savon kautta Satakuntaan, joutuu siinä väkisinkin kielikorva koetukselle. Tunnettuahan on, että esimerkiksi porin murre ei muualta tulleen mielestä niitä kauneimpia ole. Läntisestä puheen-

Pohjalaissyntyinen rovasti Jussila on viihtynyt Satakunnassa yli 30 vuotta. Taustalla Ahlaisten 1796 valmistunut kirkko, joka suurennettiin ristikirkoksi 1908. Sinne mahtuu 720 henkeä. C. L. Engelin piirtämä kellotapuli on vuodelta 1832.

parresta Jussila löytää vain pikkuisen huomautettavaa, vaikka naurahtaan toteakaan olevansa yleensä hyvä arvostelemaan.

"Olen sen tyyppinen luonteeltani, että kun menen kotikylään, en puhu kirjakieltä." Tästä voi varmaan päätellä, että aito "pohjalainen" nousee silloin arvoonsa.

Tärkeää on puutarhanhoito

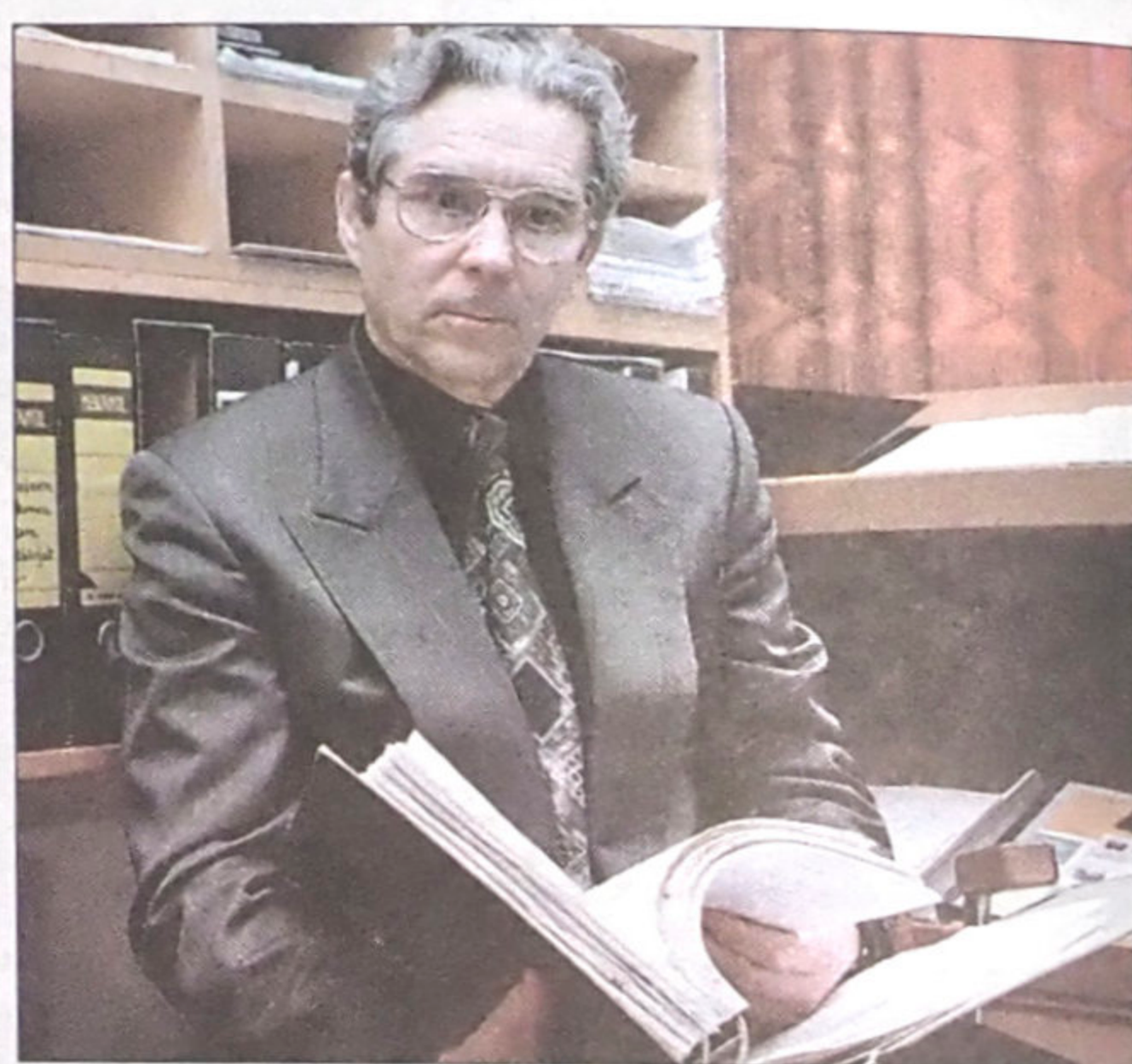
Vanhan kiinalaisen sanonnan mukaan puutarhanhoito on tärkeää ja samaa mieltä on rovasti Jussilakin. Puutarhatyöt kiinnostavat. Kasvihuone tosin kököttää vielä vanhan asunnon pihamaalla. Jussila itse muutti toissa kesänä samassa talossa kirkkoherranviraston kanssa sijainneesta kodistaan rivitaloon. Siellä ei kovin laajoja puutarhatöitä voi ajatella, mutta tomaatit sentään saattaa seinustalla kasvattaa. Viimeksikin tuli niin suuri sato, että taisi osa jäädä vallan syömättä.

Laulua ja soittoa enemmän kuin kotitarpeiksi

Yksinlaulu on yksi Jussi Jussilan harrastuksista. Opiskeluaikana Helsingissä hän kävi Sulo Saaritsin tunteilla. "Lauluhan perustuu matkimiseen ja oivaltamiseen", hän selvittää. Ahlailaiset ovat saaneet nauttia kirkkoherransa äänestä, sillä hän myöntää silloin tällöin "tarjoutuneensa" laulamaan.

Soittotaitoa taas tarvittiin etenkin silloin, kun Ahlaisissa elettiin ilman kanttoria. Kirkkoherra säesti virret arkiviikon piireissä. "Pianon vieressä pitää yrittää istua", hän arvelee, mutta ei saa asiaa kuulostamaan yhtään pakolta. Ja tokko se vastentahtoiselta tuntuukaan ihmisestä, jolla sen paremmin kotona kuin koulussakaan ei ollut mahdollisuutta opetella soittamaan. Soittopeli puuttui.

"Opiskeluaikanani vasta ostin nokahuilun ja virassa ollessani sain han-

"Miten pystyisi olemaan samanaikaisesti sekä kriittinen että hienotunteinen?" Tätä kysymystä Ahlaisten kirkkoherra Jussi Jussila on useasti työssään pohtinut. Ennen eläkkeelle lähtöä on edessä monia käytännön asioita, sillä mapit ja kirjalliset työt on saatava kuntoon.

kituksi pianon." Viulukaa ei ole vallan vieras kapine Jussilan käsissä.

Perustoiminta arvossaan

Papintyössään Jussila sanoo pitäneensä tärkeimpinä asioina seurakunnan perustoimintoja. Hän listaa näihin kuuluviksi jumalanpalvelukset, kasteet, vihkimiset, rippikoulut sekä hautajaiset. "Nämä jälkitilaisuuksineen sekä käynnit kodeissa ja laitoksissa ovat tärkeimmät, koska niissä tavoitetaan suurempi väestömäärä kuin missään muussa seurakunnan tilaisuudessa."

Vaikka sielunhoito on tärkeintä, hallinto, byrokraatia ja paperityöt vievät kuitenkin karkeasti arvioiden kolmanneksen voimavaroista. Jos ei ehkä aivan ajallisesti, niin henkisesti. Näistä töistä aiheutuvan ylimääräisen stressin pois jäämistä hän pitääkin yhtenä eläköitymisen hyvistä puolista. Myös lapsia sekä lapsenlapsia kerkiää toivottavasti huomioimaan aiempaa enemmän.

Mitä tapahtuu Ahlaisten seurakunnalle?

Ahlaisten seurakunnan mahdollisista uudelleen järjestelyistä Jussilalla on oma näkemyksensä. Hän on pahoillaan ajatuksesta, että Ahlainen ei enää jatkaisi itsenäisenä seurakuntana. "Ahlainen on historiallisesti vanhin Porin itsenäisistä seurakunnista", painottaa Jussila.

Porin keskustan seurakunnat ovat muutaman vuosikymmenen ikäisiä, Reposaari on vähän vanhempi, mutta

se on melkein kokonaan entistä Ahlaisten aluetta. Myös pinta-alaa Ahlaisissa riittää, sillä sisälle mahtuisi melkein kolme Porin laajinta seurakuntaa!

"Miten käy seurakunnassa, jossa matkat ovat pitkät ja väestössä paljon ikääntyneitä, jos ei ole omaa seurakuntaa toimintoihin?"

Haikeutta mielessä

Jonkinmoista haikeutta rovasti Jussila myöntää tuntevansa lähtiessään työyhteisöstään sekä virastaan, jota hän on hoitanut joulukuusta 1974. Tuolloin Keski-Porin seurakunnan kappalaisena toiminut Jussila tuli Ahlaisten seurakuntaan oman työnsä ohella. Seuraavana vuonna hänet nimettiin kirkkoherran virkaan. Aiemmin hän oli toiminut useamman vuoden Harjavallan kappalaisena.

Ja vähän kuin pisteeksi i:n päälle vuosilomaansa nauttiva rovasti heittää parit kärrynpyörät, ihan vaan kuvaajan ja omaksi ilokseen. Nimittäin siinä tyhjilleen jääneessä asunnossa kansliän vieressä. "Tuli kouluaikana harrastettua teline- ja permantoviomistelu", hän tarjoaa jälkeensä selitykseksi. Että siksi hänelle tyhjän lattian keskellä "muljahti mielehen" vähän verryttellä.

Mistähän sitten tavoittaa toukokuun ensimmäisen päivän jälkeen tämän eläkeläisen? Ehkä kalastamasta tai maalaamasta öljyväreillä. Ellei sitten kirjallisista töistä, sillä mielipidejuttuja tältä Vaasan Jaakoon sukulaismieheltä kyllä syntyy.

Teksti Kristiina Ahtola
Kuvat Otto-Markus Ahtola

KIRKKO sanomat

Julkaisija:
Porin ev.lut.seurakunnat
Päätoimittaja:
Kari Erkkola
Toimitussihteeri:
Maija-Leena Seppälä

Toimitusneuvosto:
Porin seurakuntien tiedotustoimikunta
Osoite: Hallituskatu 9 b,
PL 122, 28101 Pori
Puh. 6238 715

Ilmoitusmyynti: 016-515 061

Ilmoitushinta: 5,00 + alv
Taitto: Väylä-Mediat Oy
Kustantaja: Kirkko-Mediat Oy

Yksityistilaus: 25 mk vuosikerta
Painatus: Loimaan Kirjapaino Oy
Jakelu: Porin Jakelukeskus
ja posti (Ahlainen)
Seuraava numero: 04.04.98